

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εντός της Σόρου Δραχ. 22
Εκτός » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διά τας Διαγρ. τῶν σελ. Α. 23.
Διά τὰ Δίκαστ. τὸν » Α. 15.
Διά τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τῆ 6 Μαΐου 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Κυβέρνησις, ἀντὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἡμέτερον Δήμαρχον καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, διότι διέσωσαν τὴν Ἑρμούπολιν ἐκ τοῦ δεινοῦ κινδύνου ὃν διέτρεξε κατὰ τὴν στάσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου, ἔπαυσεν αὐτὸν καὶ διέλυσε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ε. ε. Βασιλ. Διατάγματος.

Μολονότι τὰ γεγονότα εἰσι πασίγνωστα, μολαταῦτα ὀφείλομεν ἐν συντόμῳ νὰ ἐκθέσωμεν αὐτὰ, διὰ τοὺς ἐξω τοῦλάχιστον ὁμογενεῖς, διὰ νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ σοφὰ ταῦτα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἴδωσιν ὁποῖα εἶναι ἡ κοινωνικὴ μας κατάστασις· νὰ ἔχωσι δὲ καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους ταῦτα ὑπ' ὄψιν ὡς παράδειγμα πρὸς ῥύθμισιν τῆς διαγωγῆς τῶν ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ Δημοτικὴ μας ἀρχὴ παρεπονεῖτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἀφίνει τὴν Ἑρμούπολιν ἄνευ τῆς ἀναγκαίας φρουρᾶς καὶ ἔνεκα τούτου ἡ Δημ. Ἀρχὴ ἀναγκάζεται νὰ διατηρῇ ἐμμίσθον πολιτοφυλακὴν ζημιούσαν σπουδαίως τὸ Δημ. Ταμεῖον, ἀλλ' οὐδέποτε εἰσηκούσθησαν τὰ παράπονά τῆς· τὸ γεγονός δὲ ὁμολογεῖται ἐκ μακρᾶς σειρᾶς ἀλληλογραφίας μεταξὺ Δημαρχίας καὶ Νομαρχίας.

Κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐν Ναυπλίῳ στασιαστικῶν διετέλει ἐνταῦθα ἀπόσπασμα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ στασιαστὰντος τάγματος τοῦ Ἀρτέμη, διοικούμενον παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ Λεουτζάκου, πρὸς μόνην σχεδὸν φύλαξιν τῶν φυλακῶν.

Ὁ Λεουτζάκος δὲν ἀπέκρυπτε τὰς πρὸς τὸ τάγμα εἰς ὃ ἀνήκε συμπαθείας του καὶ μολαταῦτα ἔμενον ἐνταῦθα ὡς Φρούραρχος καὶ ἀρχηγὸς τῆς μόνης σχεδὸν στρατιωτικῆς τοῦ τόπου φρουρᾶς· ἐπὶ τέλους κατέστη ὑποπτος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν· ἀντὶ ὁμοῦ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ, ἐπεριωρίσθη νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ ἡμισυ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἀποσπάσματος, ἀποστείλασα αὐτοὺς εἰς Τήνον, λόγῳ ὄψιν δημοσίας ἀνάγκης. Τοῦτο δυσηρέστησε τὸν Λεουτζάκον, διότι ἦτον εὐκολον νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι τὸν ὑποπτέυσθησαν, ἀφοῦ ἦτο βέβαιον, ὅτι οὐδεὶς λόγος ἐπροκάλεσε τὴν εἰς Τήνον ἀποστολὴν τῶν στρατιωτῶν του. Ἐκτοτε ὁ Λεουτζάκος ἐξεφράζετο δημοσίως κατὰ τῶν γενομένων ἐν Ναυπλίῳ, λυπούμενος, ὡς ἔλεγε, νὰ χύνεται αἷμα ἀδελφικὸν καὶ ἐσυμβούλευε νὰ γίνῃ διχδήλωσις τις δι' ἧς νὰ ἐκφράζῃται ἡ ἐπιθυμία τῶν πολιτῶν ὑπὲρ τῆς εἰρηνεύσεως τῶν πραγμάτων, ἄνευ αἱματοχυσίας.

Ὁ Λεουτζάκος ἔχαιρε πολλὰς συμπαθείας διὰ τὰ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ἀνδραγαθήματά του τοῦ 1854, διὰ τὴν ἐμφρονα διαγωγὴν του καὶ διὰ τὴν εὐπροσήγορον καὶ εἰλικρινῆ συμπεριφορὰν του. Ἄλλως τε καὶ οἱ ἀείποτε φιλοκυβερνητικοὶ συμπολίται μας, δὲν ἦσαν πλέον τοιοῦτοι, κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, ἀπὸ τῆς τελευταίας Βουλευτικῆς

ἐκλογῆς, ἔνεκα τῆς ἀποτόμου Κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Καναρικῶν, διότι πρὸς τὸν γηραιὸν τοῦτον Νιύαρχον ὑπάρχει σφοδρὰ συμπάθεια καὶ αἱ πολιτικαὶ του Ἀρχαὶ ἐθεωρήθησαν ἐπωφελεῖς εἰς τὸ Ἔθνος. Ταῦτα πάντα γνωστὰ ἦσαν εἰς τὰς Ἀρχὰς, καὶ μολονότι ἐφαίνοντο σημεῖα τινα τοῦ προπαρασκευαζομένου κινήματος τῆς 28, οὐδὲν ἐλήφθη μέτρον.

Τὴν αὐγὴν τῆς 28 Φεβρουαρίου ὁ Λεουτζάκος, ὀδηγῶν τὸ ὑπ' αὐτὸν ἀπόσπασμα ἐκ μόνον 20—25 στρατιωτῶν συγκείμενον, ἐτοποθέτησεν αὐτὸ εἰς τὴν κεντρικὴν Πλατεῖαν καὶ φωνάζων « Ζήτω τὸ Ἔθνος, Ζήτω ὁ Βασιλεὺς, ἐπυροβόλησε τρεῖς μετ' ὀλίγον προσετέθησαν τῷ Λεουτζάκῳ ἑνοπλοὶ ὁ ἀξιωματικὸς Μωραϊτίνης, ὅστις ἦτο μὲν διατεταγμένος νὰ μὲνῃ ἐν Κύνῳ, ἀγνοοῦμεν δὲ ἐν τίνι λόγῳ πρὸ ἡμερῶν διέμενον ἐνταῦθα, καὶ ὁ Α. Τσάτσος Σχολάρχης ὅστις εἶχε παραιτηθῆ, ῥητῶς ἀναφέρων ἐν τῇ ἐγγράφῳ παραιτήσεως του, ὅτι τοῦτο πρᾶττει, διότι δὲν ἀνέχεται νὰ ὑπηρετῇ τὴν Κυβέρνησιν ἀνεχομένην νὰ χύνεται ἀδελφικὸν αἷμα.

Ὁ λαὸς, καὶ σημειωτέον, ὅτι ἐνταῦθα καθὼς τόπον ἐμπορικὸν καὶ Ναυτικὸν ὑπάρχει μέγας ἀριθμὸς ξένων ἐμπόρων, ναυτικῶν κλπ. ἀκούσας τὰς Ζητωκραυγὰς καὶ νομίσας τὸ πρῶτον ὅτι ἐτελείωσαν εἰρηνικῶς τὰ ἐν Ναυπλίῳ καὶ ὡς σημείον χαρᾶς ἐορτάζει τὸ ἐνταῦθα ἀπόσπασμα, ἐδραμεν ἀθρόος. Ὁ Λεουτζάκος προσεκάλεσεν ἀμέσως ἅπαντας τὰς ὀπλισθῶσι διὰ τὸν Ἑθνικὸν σκοπὸν καὶ ἀμέσως ἤρξατο ὁ ὀπλισμὸς, καταληφθέντων πάντων τῶν ὄπλων τῆς χωροφυλακῆς, τῶν πυροσοβιστῶν, τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας καὶ ὄσων περιεῖχον τὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, ληφθέντα ἅπαντα διὰ χειρὸς τοῦ λαοῦ καὶ τῆ ἀρχηγίᾳ τῶν ἀρχιστασιαστῶν ἀξιωματικῶν. Σημειωτέον ἐπίσης, ὅτι καθόλον τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐπαρουσιάσθη οὐδεὶς ἄνθρωπος τῆς Ἐξουσίας, ἀπεναντίας μάλιστα οἱ πλεῖστοι τῶν προϊσταμένων Ἀρχῶν ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν ἄνω Πόλιν.

Οἱ τρεῖς ἐπομένως ἀρχηγοὶ οὗτοι τῆς στάσεως, ἐπὶ κεφαλῆς μεγίστου ἀριθμοῦ ὀπλοφόρων, ἀφοῦ ἐκοψαν τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα, διευθύνθησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἐκεῖ συνῆξαν δι' ἐνόπλων ἀπεσταλμένων τὸν Δήμαρχον καὶ τοὺς Δημοτικοὺς Συμβούλους, προτείναντες διαφόρους ἀπαιτήσεις μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ πάντα δύνανται νὰ λάβωσι διὰ τῆς χειρὸς τῶν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦν νὰ μὴ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἑνοπλον λαὸν νὰ παρεκτραπῇ καὶ προξενηθῶσι ζημίαι εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ὅτι σκοποῦν ἅμα λάβωσιν ὅ,τι ζητοῦν ν' ἀναχωρήσωσιν.

Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ, βλέπουσα, ὅτι ἡ Πόλις διέτρεχε κίνδυνον διαρπαγῆς, ἅμα ἤθελε δοθῆ ἡ ἐλαχίστη ἀφορμὴ εἰς τὸν ἑνοπλον ὄχλον, τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὁποίου ἀπετέλουν ναῦται καὶ ξένοι πάσης ποιότητος, ἐσκέφθη, ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τούτου τῆς καταστροφῆς, ἀφοῦ μάλιστα οὐδεμίαν ἐβλεπεν ἐνέργειαν δυναμένην ν' ἀνταχθῇ κατὰ τῶν στασιαστῶν, ἀφοῦ Ἀρχὴ Κυβερνητικὴ δὲν ὑπῆρχεν, ἦτο προτιμώτερον νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς τῶν στασιαστῶν, ἡναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὰς αἰτήσεις τῶν τὰ ἐπόμενα δὲ ἀπέ-

δειξαν ὅτι ἐσκέφθη ὀρθῶς, καθότι, ἀν δὲν διευκόλυνεν οὕτω τὴν ἀναχώρησιν τῶν στασιαστῶν, τὴν ἐπιούσαν ἤθελε φθάσει ἡ Φρεγάτα Ἀραλία μετὰ τοῦ Β. στρατοῦ καὶ ὅ,τι συνέβη ἐν Κύνῳ δὲν ἤθελε συμβῆ ἐν Ἑρμούπολει — διότι ἀν ἐκεῖ ἐφονεύθησαν ἐντὸς μάνδρας οἱ ἀρχιστασιασταὶ καὶ διελύθησαν, ἐνταῦθα ὄχρουμενοὶ εἰς ἰσχυρὰ κτήρια καὶ ὄντες πολλοὶ δὲν ἦτον εὐκολον, οὔτε νὰ φονευθῶσιν, οὔτε τὸ κίνημα νὰ κατασταλῇ καὶ ἕκαστος δύναται νὰ ὑποθέσῃ λογικῶς τί ἤθελε συμβῆ καὶ ἐὰν ἡ Πόλις μας ἤθελε σωθῆ πλέον, καθὼς καὶ τὸ κίνημα τοῦ Ναυπλίου ἤθελε λάβει τὴν λύσιν ἣν ἔλαβεν.

Ὅθεν, διευκόλυνασα ἡ φρόνησις τῆς Δημοτ. Ἀρχῆς μας τὴν αὐθήμερον ἀναχώρησιν τῶν στασιαστῶν, τὴν ἐπιούσαν ἦτον ἡσυχος ἡ Πόλις, ἀλλ' ἑνοπλος, διότι ἀν καὶ ἡ Δημοτ. Ἀρχὴ εἶχε τὴν δύναμιν τῆς πειθοῦς, δὲν εἶχεν ὁμοῦ καὶ τὴν ὕλικὴν δύναμιν τοῦ ν' ἀφοπλίσῃ καὶ καθυσοχάσῃ τὸν λαόν. Ἐκείνο δὲ τὸ ὁποῖον κατώρθωσε ἦτο νὰ μὴ συμβῇ ἡ ἐλαχίστη ἀταξία καὶ βλάβη.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ Νομάρχης διὰ προστάγματός του προσεκάλεσε τὸν λαὸν νὰ καταθέσῃ τὰ ὄπλα ἄλλως θέλει κηρύξει κατὰ τὸν Νόμον τὸν τόπον εἰς κατάστασιν στάσεως. Ὑπήκουσεν ὁ λαὸς εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτῆν καὶ καταθέσας τὰ ὄπλα ἐπανάλαβε τὴν προτέραν αὐτοῦ εἰρηνικὴν στάσιν, ὥστε οὔτε καταδιώξιμος πλέον ἦτο, οὔτε χρεῖαν εἶχεν ἀμνηστείας (ἐκτὸς τῶν ἀρχηγῶν τῆς στάσεως).

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ διάλυσις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ παῦσις τοῦ Δημάρχου, εἰσι πράξεις οὐχὶ εἰς τὸ δίκαιον στηριζόμεναι (διότι ἀν ἀπεσύροντο κρυπτόμενοι καὶ οὗτοι ἀπώλετο ὁ τόπος), ἄλλως τε ἔδωσαν δικαίαν ἀφορμὴν γενικῆς δυσαρρεσκείας κατὰ τῶν Κυβερνητικῶν τούτων μέτρων, καὶ ἀν εἶχε φίλους τινὰς ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἀπώλεσεν οὕτω — διότι ἅπαντες γινώσκουν, ὅτι τὰ ἀποτελοῦντα τὴν διαλυθεῖσαν Δημοτικὴν Ἀρχὴν μέλη, ἀνεξάρτητον βίον διάγοντα, οὔτε πρὸς ἴδιον σκοπὸν ἐνήργησαν, οὔτε χρεῖαν ἔχουν τῆς ἀρχῆς ταύτης, οὔτε οἱ ἄνθρωποι τῶν στάσεων καὶ ἀταξιῶν εἰσὶν ἔχουν ἀπεναντίας λίαν ἐλευθέρην τὴν ἑαυτῶν συνειδήσιν, ὅτι ὑπηρετήσαν τὸν τόπον εἰς ὃν ἀνήκουν μετ' αὐταπαρνήσεως, πίψεως καὶ πολλῶν κόπων καὶ ἀποδείξεις πρόχειροι εἰσὶν αὐταὶ αὐταὶ αἱ πράξεις τῶν κατὰ δὲ τὴν στάσιν ἀφοῦ ἔσωσαν τὸν τόπον ἐκ τῆς ἀπειλουμένης διαρπαγῆς, ἀνεδέχθησαν εἰς βῆρος τοῦ Δήμου τὰς ἀπαιτήσεις τῶν στασιαστῶν, οὕτω δὲ καὶ τῶν δημοσίων Ταμείων ἡ διαρπαγὴ ἐπρολήφθη καὶ τῶν πολιτῶν αἱ περιουσίαι ἐπροφυλάχθησαν.

Ἄς κρίνῃ δὲ πᾶς τις ἀμερολήπτως ἡδὴ, ποῦ κεῖται τὸ δίκαιον.

Τὸ Δημοτικὸν μας Συμβούλιον ἀπεδοκίμασε μὲν τὸ στασιαστικὸν κίνημα Ναυπλίου, ἀλλ' ἠυχήθη τὴν κατάπαυσιν τούτου διὰ μέσων πατρικῶν, ἐνοεῖται ἄνευ χύσεως αἵματος ἀδελφικοῦ, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο Συμβούλιον ἐπραξε, — κατόπιν ἐπεβλήθη αὐτῷ ὑπὸ τῶν στασιαστῶν, ἐνόπλιως παρευρισκομένων ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ καὶ πολιορκουμένων αὐτὸ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν δι' ἀμέτρων ὀπλοφόρων, ἡ ἐπιδοκιμασίη τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος διὰ ψηφίσματος — μετὰ δὲ

τήν κατάπαυσιν τῆς στάσεως ἐπῆλθεν ἡ δι' ἄλλου ψήφισματος ἀποδοκιμασία τοῦ κατὰ τὴν στάσιν ψήφισματος τούτου, καθόσον μόνον ἐπὶ τῷ ὄρει τούτῳ ἐπρόκειτο ἡ ἐπανάληψις ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τῶν δημ. καθηκόντων των. Τίς δὲ δύναται νὰ μεμφοθῇ τὴν διαγωγὴν ταύτην τῆς Δημ. Ἀρχῆς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν βίαν καὶ ἐπιβολὴν ταύτην ἐπὶ τῶν συνειδήσεων τῶν Δημοτικῶν μας Ἀρχόντων;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου φθάνοντα εἰς τὸν λιμένα μας τὰ Ἀτμόπλοια τῆς Ἑλλήν. Ἀτμοπλοϊκῆς Ἐταιρίας, ἀφοπλίζονται πέντε τούτων εἰσὶν ὡς κατὰ δίκαια δεσμευμένα καὶ γυμνά εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ λιμένος ἃς χαίρονται οἱ ὑποσκάπτοντες τὸν λάκκον τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἐπιχειρήσεως, ἃς περιμένωσι πλέον ἀπὸ τοὺς ἀπαντάχου ὁμογενεῖς συνδρομὴν καὶ βοήθειαν διὰ τοιοῦτου εἶδους ἐθνωφελῆ ἔργα καὶ ἃς ὄψονται οἱ αἰτίοι τῆς ἀθλίης ταύτης καταστάσεώς μας καὶ οἱ ὑπηρετούντες ξένα συμφέροντα διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ἡ Κυβέρνησις ἀφῆρσεν ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον ἡμῶν συμπολίτην Κ. Δαμαλᾶν τὴν Δημαρχικὴν θέσιν, ἣν ἐπὶ δύο ἡδὴ περιόδους κατεῖχε, ἀλλ' εἰς αὐτὴν δὲν ἀνήκει νὰ τοῦ ἀφαιρήσῃ καὶ τὴν ἐντιμὸν καὶ διακεκριμένον θέσιν, ἣν κατέχει ἐν τῇ Ἑλλήν. κοινῶν ὡς μέλος αὐτῆς πρωτεῦον ἐπὶ ἀνεξαρτησία, ἐπὶ εὐθύτητι, ἐπὶ γενικῇ ὑπολήψει ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ καὶ ἐπὶ ἀγαθότητι τὸν Κ. Δαμαλᾶν ἀπῆλαξε βάρους τὸ ὁποῖον μόνον πρὸς χάριν τῶν συμπολιτῶν του ἀνεδέχθη μὲ βλάβην τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων του, ἀλλ' ἠδίκησε τὸν τόπον στερηθέντα τοῦ καλοῦ αὐτοῦ προϊσταμένου του. Ἐὰν ὁ Κ. Δαμαλᾶς ἤμαρτεν ὡς Δήμαρχος, ἡ ἀμαρτία του μόνη ἦτο ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἄκρα ἀφοσίωσίς του, δι' ὅπερ οἱ συμπολίται του πολλακίς τὸν ἤλεγχον, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπλήρωσεν ἡδὴ τὸν Κ. Δαμαλᾶ διὰ τοῦτο, ἀπολύσασα αὐτὸν τῆς Δημαρχικῆς θέσεώς του ὅπερ καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς ἄλλους ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν εὐρεθησομένους, θέλει χρησιμεύσει ὡς μάθημα. Συγχρόνως δ' ἀπέλυσε καὶ τοὺς Δημοτικούς Συμβούλους διὰ νὰ ὦσιν εἰς τὸ μέλλον οἱ διάδοχοί των ὀλιγώτερον πρόθυμοι εἰς τὸ κοινὸν καλὸν καὶ νὰ φειδῶνται ὀλιγώτερον τὸ συμφέρον τοῦ τόπου των.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου τ. ε. Β. Διατάγματος ἀπενεμήθη ἀμνηστία εἰς ἀπαντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὰ στασιαστικά, ἐξαιρουμένων τινῶν μεταξὺ τῶν ἐξαιρουμένων εἰσὶν ὁ Ν. Μακρὺς στρατιωτικὸς, ὁ συμπολίτης μας Κ. Ι. Παλαιολόγος Δικηγόρος καὶ ὁ Νάξιος Φ. Χαλκιδόπουλος ἀγνοοῦμεν εἰς ποίους λόγους ἐβασίσθη ἡ Κυβέρνησις, καθόσον ἀποβλέπει τὴν ἐξαίρεσιν τῶν τριῶν τούτων, διότι γνωστὸν ἐστὶ καὶ ἐν Νάξῳ καὶ ἐνταῦθα, ὅτι οἱ ἀξιοματικοὶ Μακρὺς καὶ Μαυρομιχάλης ἡμῶν ἐν Νάξῳ, ὅπου διετέλουν, ἔλαβον μέρος εἰς τὸ ἐκεῖ στασιαστικὸν κίνημα καὶ ἐνταῦθα ἐλθόντες ἀμφότεροι ἡμῶν συνεμερίσθησαν τὸ ἐδῶ κίνημα, μάλιστα ὁ Μαυρομιχάλης ἀνεχαιτίζετο παρὰ τοῦ φρονίμου Μακρῦ ἐκ πολλῶν νεανικῶν παραφορῶν, ἃς ἐπραττε κατὰ τὴν στάσιν, ὀδηγῶν ξιφῆρης τὸν ἐνοπλον λαόν διὰ τί δὲ ὁ μὲν ἐξαίρεται καὶ ὁ ἄλλος οὐχὶ ἐκ τῆς ἀμνηστίας εἶναι ἄπορον ἐπίσης καὶ οἱ Κ. Κ. Παλαιολόγος καὶ Χαλκιδόπουλος οὐδὲν πλείοτερον ἐπραξαν τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν των καὶ ἐν τούτοις ἀποχωρίζονται τῶν ἀμνηστευθέντων.

Τὴν 1 Μαρτίου ε. ε. ἦτοι μετὰ τὴν ἀνεχώρησιν τῶν στασιασάντων, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ὁ Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως ὑπέβαλον εἰς τὴν Α. Μ. τὴν ἐξῆς ἀναφορὰν.

« Μεγαλειότατε!

« Τὸ κοινὸν τῆς Ἐρμουπόλεως ἐξ ἐμπόρων καὶ βιομηχανῶν κυρίως συγκείμενον, ἀποδοκιμάζει μὲν ἀφ' ἐγὸς πᾶν στασιαστικὸν κίνημα, τὰ μάλιστα ὅμως ἐνδιαφέρεται ἀφ' ἐτέρου εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ εὐταξίαν. Τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην πολλακίς μὲν

καὶ ἄλλοτε ἐδήλωσε δι' εὐχῶν εἰρηνικῶς ἐκφρασθεισῶν, νῦν δὲ ἐκφράζει δι' ἐντονωτέρων διαδηλώσεων ὧν ἡ ἐννοία εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς Κυβερνητικῆς πορείας καὶ ἡ πατρικὴ λύσις τῆς κρίσεως δυσχερείας εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ἔθνος σήμερον.

Τὰ αἰσθήματα ταῦτα τοῦ λαοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως ὡς αἰσθήματα τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συμμερίζεται τὸ Συμβούλιον καὶ εὐσεβῶς καθικετεύει τὴν Υ. Μ. ὅπως εὐαρεστουμένη ἐπενέγκῃ ταχέως τὴν προσήκουσαν θεραπείαν.

Πεπείσμεθα, ὅτι ἡ Υ. Μ. πατρικῶς φερομένη πρὸς τὴν Ἐμπορικὴν ταύτην Πόλιν δὲν θέλει ἐπιτρέψει κινῆν καταναγκαστικὸν μέτρον.

Τῆς Υ. Μ. κλπ.

« Ὁ Δήμαρχος Οἱ Δημ. Σύμβουλοι »

Ἡ ἐλευθέρᾳ καὶ εἰλικρινῆς ἐκφρασίς τοῦ λαοῦ τῆς Πόλεώς μας διὰ τῶν ἀντιπροσωπευόντων αὐτὸν, κακῶς φαίνεται ἡχῆσεν εἰς τὰ ὦτα τῶν Κυβερνώντων μας Ὑπουργῶν καὶ ἐνεκα τούτου ἐτιμώρησαν τὴν Πόλιν διὰ τῆς παύσεως τοῦ Δημάρχου τῆς καὶ τῆς διαλύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς, ἀλλ' οὐχ ἤττον εἶπον τὴν ἀλήθειαν.

398 Ἕλληνας ἀκραίφνεις πικριῶται καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔχοντες συμφέρον, ἢ τὸ τῆς δόξης καὶ τῆς εὐημερίας τῆς κοινῆς Πατρίδος, ἐν Γαλατζίῳ κατοικοῦντες, ἀπέστειλαν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν ἡμέτερον Βασιλέα ἀναφορὰν, θέμα ἔχουσαν τὴν λύσιν τῶν στασιαστικῶν (διότι πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Ναυπλίου ἐστάλη) εὐχὰς δὲ ἐκφράζουσα πατριωτικὰς καὶ λήγουσα διὰ τῶν ἐξῆς « Τολμῶμεν, Μεγαλειότατε, νὰ διαβιβάσωμεν τὴν ταπεινὴν ἡμῶν φωνὴν ἄχρι τοῦ Θρόνου τῆς Υ. Μ. καὶ αἰτήσωμεν τὴν ἰσχυρὰν συνδρομὴν τῆς ὅπως βοηθήσῃ τέλος τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀναλάβῃ πολίτευμα σύμφωνον μὲ τὰς διακαεῖς εὐχὰς τοῦ Πανελληνίου καὶ τὰς μεγάλας καὶ ἀληθεῖς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος ». Τὰ αὐτὰ αἰσθήματα παντοιοτρόπως ἐδηλώθησαν παρὰ τῶν ἀπαντάχου σχεδὸν τοῦ ξένου Κόσμου κατοικούντων Ἑλλήνων, λυπούμενων ἐγκαρδίως διὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν διατελεῖ τὸ Κράτος.

Ἐξ Ἀθηνῶν μᾶς γράφουν τὰ ἐξῆς:

4 Μαΐου 1862.

Ἐχετε δίκαιον νὰ θεωρῆτε ὡς περίγελον τὰς καθεκαστὴν διαδιδόμενας εἰδήσεις περὶ ἀλλαγῆς ὑπουργείου, διότι καὶ ἡμεῖς ἐδῶ ἀπώλεσαμεν πᾶσαν ἐλπίδα σχηματισμοῦ ὑπουργείου ἐθνικοῦ, δυναμένου νὰ θέσῃ βίλασμον εἰς τὰς πληγὰς τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν πνευμάτων, καὶ οὔτε τὴν ἀλλαγὴν πλέον πιστεύομεν, οὔτε γεννησομένη ἐλπίδα ἔχωμεν νὰ ἦναι εὐχάριστος εἰς τὸ ἔθνος. Σήμερον νέαν πάλιν ἔχομεν ἐκδοσὶν ὑπουργείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μοναρχίδου· συλλογισθῆτε ποῦ θέλομεν καταστήσει μὲ τὰ μισὰ πάλιν αὐτὰ μέτρα καὶ ἀφοῦ μάλιστα ὁ πολιτικὸς σάλος πολὺ μακρὰν εἶναι ἀπὸ τοῦ νὰ καθησυχάσῃ ἐμάθατε βεβαίως τὰς ἀποφάσεις δι' ὧν ἰκανὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ ἐξορίζεται ἐκ τῆς ἐνεργείας· φαίνεται οἱ ὑπουργοί, ἀφοῦ δὲν ἔχουν πλέον τί ν' ἀκούσωσιν, διότι ἀρκετὰ τοὺς εἶπλε τὸ ἔθνος, οὐδόλως συλλογίζονται ὁποῖαν ἐντύπωσιν θὰ κάμουν αἱ τοιαῦται πράξεις των, ἀφοῦ μάλιστα ὡς λέγουσιν οἱ ἴδιοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ κατέλθωσιν ἐκ τῶν ὑπουργικῶν ἐδρῶν. Λέγουσιν τινες τῶν ἐφημερίδων μας περὶ τοῦ Χρηστίδου ὡς μέλλοντος ὑπουργοῦ, ἀλλὰ μὴ τὸ πιστεύσητε, διότι ἡ διαγωγή τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν στασιαστικῶν Ναυπλίας κατακρίνεται ὡς μὴ εἰλικρινῆς καὶ ἀπώλεσε διὰ παντὸς τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίως τῶν φίλων του. Ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα καθόσον ἂν ὁ σκοπὸς τῆς ὑπουργικῆς μεταβολῆς εἶναι ἡ ἰκανοποίησις τῶν ἐθνικῶν ἀπαιτήσεων, ὁ Χρηστίδης δὲν εἶναι πλέον ὁ ἄνθρωπος δι' οὗ νὰ ἰκανοποιηθῶσιν. Μέχρι τοῦδε (ὦραν 4 μ. μ.) οὐδεὶς λόγος γίνεται περὶ νέας ἀναβολῆς τῶν βουλῶν, ὥστε πιθανῶς αὐριον ν' ἀνοίξωσιν, ἐκτὸς ἐὰν αἴφνης δὲν δημοσιευθῇ κανὲν νέας ἀναβολῆς Διάταγμα. Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐφθασεν, ὡς δὲ λέγουσιν δὲν θὰ μείνῃ ἐπὶ πολὺ διότι κατεῖχεν

μεγαλητέραν θέσιν καὶ ἡ εἰς Ἑλλάδα ἀποστολὴ του θέλει διαρκέσει μέχρις οὗ κενωθῇ θέσις τις διπλωματικῆ ἀνάλογος.

I. Γ.

Λέγεται πάντοτε νέον ὑπουργεῖον, ἀλλ' οὐδεμία πιθανότης ὑπάρχει περὶ τούτου, ὡς ἐνδεικνύει ἡ πορεία τῶν πραγμάτων· μέγας ἀριθμὸς ἀξιοματικῶν πάσης τάξεως ἐσφενδονίσθη εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀρχῶν, τῶν διαθεσίμων κλπ. δυστυχῶς ὅλα ταῦτα αὐξάνουν τὴν καχεξίαν τοῦ ἔθνους.

Διετάχθη ἡδὴ ἡ ἐναρξίς τῆς δημαρξείας τοῦ ἡμετέρου Δήμου ἣτις ἀποπερατοῦται ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός. Περιμένομεν νὰ ἴδωμεν, ἂν κατὰ τὰς ἐπισήμους διαβεβαιώσεις τῆς ἀρχῆς θ' ἀφεθῶσιν ἐλεύθεραι αἱ συνειδήσεις τῶν πολιτῶν· ἐφθασε δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐκεῖ διαμένων Κ. Ἀχ. Μεταξᾶς διὰ νὰ καθεξῆς ὡς Δημάρχ. Πάρεδρος τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου καὶ νὰ διεξαγάγῃ τὴν ἐκλογὴν, φθάνει δὲ μεθαύριον πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις διατελῶν Νομάρχης τῶν Κυκλάδων Κ. Ἀλεξανδρόπουλος.

Κατ' ἀκριβεστεράς πληροφορίας ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων δὲν ἐπιτρέφει ταχέως.

Οἱ ἐν Μυκῶνι μέχρι τῆς ἀμνηστίας πεφυλακισμένοι Κ. Κ. Δ. Καλλιφρονᾶς, Ν. Καλλισπέρης, Δελγιώργης, Καλὸς, Μητζάκης κλπ. ἐφθασαν χθές εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀναχωροῦν δι' Ἀθήνας· οἱ συμπολίται μας ἐξέφρασαν ζωηρῶς τὰς συμπαθείας των πρὸς τοὺς ἀναξιοπαθῆσαντας τούτους κλυοὺς πατριώτας. Ἐπίσης καὶ εἰς Μύκωνον ἅμα ἐφθασεν ἡ εἰδησις τῆς ἀμνηστίας, τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα πλοῖα ὕψωσαν τὰς σημαίας των, καὶ διὰ κανονοβολισμῶν καὶ τῆς ἐγχωρίου μουσικῆς συνώδυσαν αὐτοὺς μέχρι τοῦ λιμένος ἀπαντες οἱ πολῖται. Ἰδοὺ πῶς τιμῶνται οἱ τὴν πατρίδα ἀγαπῶντες!

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ εἴχομεν καταχωρήσει τὸ διάταγμα τῆς ἀμνηστίας, δι' οὗ ἀμνηστεύονται πάντες πλὴν τριῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐννεα πολιτικῶν. Παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ἐν τῷ διατάγματι αὐτῷ ἡ ἐπιστήριξις τῶν τριῶν πάλιν κατὰ τὴν ἀμνηστία. Τὸ κατ' ἡμᾶς, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἀμνηστία, ὄφειλε νὰ κάμῃ αὐτὴν γενικὴν. Ἐπειτα βλέπομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας, προπάντων δὲ ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, ἔχει ὑπεροψίαν τινα, ἣτις καλὸν ἦτον νὰ τῆς εἴλεπε. Ποτὲ δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι εἰς τινὰς τῶν φυλακισμένων, ὡς τοὺς Καλλιφρονᾶν, Δελγιώργην, Πετσάλην, κλπ. ἐδόθη ἀμνηστία, ἀφοῦ οὗτοι ἐπὶ ὑπονοίᾳ μόνον ἀπλῆ συνλήφθησαν ἡ Κυβέρνησις ὅμως προέλαβε, ἀφοῦ εἶδεν ὅτι οὗτοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδειχθῶσιν ἐνοχοί, καὶ ἐξέδωκε τὴν ἀμνηστία, ἣτις ὀλόκληρος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιαύτη· εἶναι αὕτη ἀμνηστία μόνον δι' ἐκείνους, οἵτινες ἐπ' αὐτοφώρῳ συνλήφθησαν διενεργούντες τι δὲν εἶναι ὅμως τοιαύτη καὶ δι' ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις, ἐπειδὴ τὸ ἠθέλησε, ἐρρίψεν εἰς τὰς φυλάκας τῆς. (Εὐαγγελισμός.)

Καίτοι τοῦ ὑπουργείου παραιτηθέντος, οὐδὲν διάδοχον ἐσχηματίσθη μέχρι τοῦδε, καὶ τοῦ Βασιλέως οὐδένα προσκαλέσαντος, ἔπαυσε σχεδὸν πᾶσα περὶ ὑπουργικῆς μεταβολῆς ὁμιλία. Ἐπίσης οὐδὲν θετικὸν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸ τῆς δεκαήμερου ἀναβολῆς Διάταγμα, τὸ μεθάρτον Σάββατον εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτάκτου Συνόδου. Οὐχ ἤττον ψιθυρίζεται νὰ πάλιν ἀναβολὴ, καὶ τινες ἀξιοῦσιν, ὅτι ἡ ἀναβολὴ αὕτη γίνεται ἐπ' ἀόριστον. Τὰ φαινόμενα ταῦτα τί τεκμηριούσιν; Ἐπέχομεν πάσης ἐπὶ τοῦ παρόντος κρίσεως, ἵνα μὴ δειχθῶμεν ὑπὲρ μέτρον δύσπιστοι. Οὐχ ἤττον ὅμως ἃς ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα οὐδεμίαν παρέχουσιν ἀγαθὴν ἐλπίδα. Ἄλλως τε, ἐρωτῶμεν, συμφέρει εἰς τὸν τόπον νὰ εὐρισκῆται εἰς σάλον τοιοῦτον, νὰ ἔχῃ καὶ νὰ μὴν ἔχῃ κυβερνησὶν σπουδαίαν; Τὸ ὑπουργεῖον παρητήθη, οἱ ὑπουργοὶ στενωρεῖα τῇ φωνῇ, καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ, κρίζουσιν, ὅτι δὲν εἶναι ὑπουργοί, ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ τοὺς πείσῃ ν' ἀποσύρωσι τὴν παραιτησίν των, ἣτις εἶναι ὀριστικὴ πλέον. Καὶ ὅμως πρὸς τί ἡ ἀναβολὴ πρὸς μὲν ὅπως νέου ὑπουργεῖου, πρὸς τί ἡ τὸσω ὀλεθρία παράτασις τῆς ἀβεβαιότητος; Ποῦ δὲ ἡ πανηγυρικῶς δοθεῖσα ὑπόσχεσις περὶ τῆς ἀμέσους συστάσεως τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ὅταν αἱ Βουλὰὶ διώκωνται ἀπὸ ἀναβολῆς εἰς ἀναβολὴν, καὶ ὅταν οὐ-

δεν φαίνεται ύπουργεϊον οριστικόν, όπως εισαγάγη και υποστηρίξη εν αύταις τόν, περί 'Εθνοφυλακτικής Νόμου; Μετενόησεν άρα ή κυβέρνησις, δι' ήν έδωκεν υπόσχεσιν, και ζητεί εκ παντός τρόπου να εκφύγη των οικείως και ελευθέρως αναληφθεισών ενώπιον του 'Εθνους υποχρεώσεων; Απέχομεν έτι να εκφέρωμεν οιαδήποτε γνώμη, και εύχόμεθα από καρδίας να διαφυσθώσιν αι σπουδαίως συλληφθείσαι περί υπεκφυγής υπόνοιαι και τόσω έκτανθείσαι εις τὸ δημόσιον πνεύμα (Αιών).

— Εκφράσαντες τὰς ευχαριστήσεις τῆς ήμετέρας Πόλεως πρὸς τοὺς αξιωματικούς και στρατιώτας του υπό τὸν λοχαγὸν Κ. Λαζαρέτον λόγου διὰ τὴν ἀξίε- τῆς ένταῦθα διαμονῆς των ὡς φρουρῶν, δὲν έννοήσα- μεν να ἐξαιρέσωμεν τοὺς ὑπαξιωματικούς του λόγου τούτου — ἀπεναντίας και οὗτοι ἐξαιρέτον ἐδείξαν διαγωγὴν και ἀρίστην συμπεριφορὰν.

— Τὸ ζήτημα τῆς 'Ρώμης εἶναι ἀκόμη ἀμφι- βόλου λυτέως και τοι του Κ. Λαβαλιέτ επιστρέφον- τος εις τὴν θέσιν του και του Στρατηγοῦ Γκοαγιῶνος ἀνακαλουμένου δι' ἀδείας εις Παρισίους.

— Η Τεργεσταία Κλειώ λόγον ποιούσα περί τῆς ἐν 'Ελλάδι ἀποστολῆς των συνεισφορῶν ὑπὲρ του 'Εθνικοῦ Στόλου, ἀποδοκιμάζει τὸ μέτρον τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἐνόσω ή πολιτικὴ κατάσταση τῆς 'Ελλάδος εἶναι ὅποια εἶναι· ἰδοὺ πῶς τελειώνει τὸ περί τούτου ἄρθρον τῆς « εἶναι ἄρα φρονήσεως ἔργον ἵνα συλλέγωνται και ἀποστέλλωνται εις 'Α- θῆνας συνεισφοραί, καθ' ήν στιγμὴν του ὄλου ἔθνους τὸ Πρυτανεῖον, ή 'Ελλάς, διάκειται ἀπορούσα και ἐξητλημένη ὑπὸ διοικητικοῦ συστήματος τὸ ὅποϊον εἰσέτι δὲν καθηρέθη . . . ή Πατρίς αισθάνεται μὲν πολλὰς και μεγάλας ἀνάγκας, ἀλλ' ἐπὶ του παρόν- τος, οὐδὲν ἄλλο ζητεῖ παρ' ήμῶν εἰμὴ να συμπρά- ξωμεν λόγω τε και ἔργω εις τὴν ὅσον ἐνεστι ταχυ- τέραν πολιτικὴν αὐτῆς κάθαρσιν. » Ἀς ἀφιερωθῶμεν ἐπομένως παντὶ σθένει εις τὴν ἐσωτε- ρικὴν ἀναμόρφωσιν και παγίωσιν τῆς 'Ελλην. πολι- τείας και ἔπειτα σκεπτόμεθα περί ἄλλων· διότι πα- ραβλέποντες τὴν κακονομίαν τῆς 'Ελλάδος και προσφέροντες τὸν ὄβολόν μας εις πᾶν ἄλλο ή εις θε- ραπείαν των κακῶς κειμένων, ἐπιχειροῦμεν συσφύσειν ἀγῶνα και ἐπὶ μᾶττην κοπιῶμεν ὅπως ἀναστηλώσω- μεν τὴν 'Εθνικὴν πυραμίδα ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῆς κορυφῆς. »

— Νέα ἄλλη συνέστη τὴν 24)6 Μαΐου αἱματώ- δης μάχη παρὰ τὴν λίμνην τῆς Σκόνδρας μεταξύ Μαυροβουνιωτῶν και Τούρκων των πρώτων ἐξελ- θόντων νικητῶν και στρατευσάντων κατὰ του Νι- ξίκ· καθ' ἐκάστην λαμβάνουν σπουδαίον χαρακτηῖρα τὰ Σλαβοτουρκικὰ συνέπεια τούτων βεβαίως εἶναι ή συνάθροισις πολυαριθμοῦ 'Ρωσικοῦ στρατοῦ εις τὰς μεσημβρινὰς 'Επαρχίας τῆς, ἰδίως δὲ εις τὰ πε- ρίχωρα τῆς 'Οδησοῦ, ὑπὸ τὰς διαταγὰς του Στρα- τηγοῦ Βέζικα των ὅποϊον μετ' οὐ πολὺ διαδέχεται εις των ἀδελφῶν του Αὐτοκράτορος· ὁ στρατὸς σύγ- κειται ἐξ 100 χιλιάδων ἀνδρῶν.

— 'Εδραι των Κακουργιοδικείων τῆς Δικαστ. περιφερείας εις ήν υπάγεται και ὁ Νομὸς μας προ- διορίσθησαν του μὲν ή Χαλκίς, του δὲ ή Ααμία.

— Σημ. εἰδήσις — Κατὰ τὴν ὥραν 11 χθὲς ἐκη- ρύχθη παρὰ του Πρωθυπουργοῦ ή ἐναρξίς τῆς Βου- λῆς· πιθανολογεῖται ὁ σχηματισμὸς 'Υπουργεῖου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν Μοναρχίδου!!

— 'Απὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἤρξαντο τὰ θερινὰ καύματα.

— Κατὰ διαταγὴν του Σουλάνου ἐσχηματίσθησαν εις πᾶν στρατιωτικὸν σύνταγμα, σχολεῖα εὐθυβολίας· εις πᾶν σύνταγμα θέλουσιν ἀπονέμεσθαι διὰ τοὺς δια- κριθησομένους μουσουλμάνους ή χριστιανούς· ή προ- σθήκη αὐτῆ και χριστιανούς προαναγγέλει τὴν εις τὸν θωμανικὸν στρατὸν κατάταξιν και χριστιανῶν συγχρόνως σχηματίζεται και σῶμα πυροσβεστῶν· ἐπίσης ἐσυστήθη σχολὴ στρατιωτικὴ κατὰ μίμησιν τῆς γαλλικῆς του ἀγίου Κύρου· ὡσαύτως σχηματι- θήσεται ἰδιαιτέρα ναυτικὴ σχολή. 'Ημεῖς δὲ οἱ γινώ- σκοντες μόνον να κατακρίνωμεν τοὺς Τούρκους τί κἀνομεν; καταγινόμεθα εις μικροῦ λόγου ἄξια και διεγείρομεν μεταξύ μας διχονοίας, ἐνῶ παρὰ ποτε ἄλλοτε ἤδη ἔχομεν ἀνάγκην συμπνοίας, ἰσχυρὰς και

πατρικῆς Κυβερνήσεως ἐνεκα των ἐγγύς ήμῶν μεγάλων συμβάντων τὰ ὅποια λαὸς ὄρεινός, μικρός και ὀλιγότερον ήμῶν ἀναπτυγμένος διαπράττει.

— Και ἕτερον δείγμα πατρικῆς προνοίας τῆς τουρ- κικῆς κυβερνήσεως· διέταξεν αὐτὴ να ἀμοιβῶνται κατ' ἔτος ἐκεῖνοι ὧν τὰ γεωργικὰ ἔργα διακριθῶσιν- ται κατ' ἔτος.

— Τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια Τριπόλεως, 'Αργους και 'Αγίου Πέτρου διὰ ψηφισμάτων των ἐπεδοκίμα- σαν τὸ στασιαστικὸν τῆς Ναυπλίας κίνημα. 'Εν Τρι- πόλει μάλιστα και 'Αργος ἔλαβε χώραν πραγματικὴν στάσις ἀνευ βίας· ἀπεδειώχθησαν αι Βασιλ. 'Αρχαί και ἐδόθη και ὄρκος νέος ὁ τῆς μεταβολῆς ταύτης. 'Ερωτῶμεν ἤδη, διὰ τί τὰ συμβούλια ταῦτα δὲν διελύθησαν και διελύθησαν μόνον τὰ τῆς Ναυπλίας και 'Ερμουπόλεως, τὰ ὅποια ὑπεχώρησαν εις βίαν ἀκα- ταμάχητον, ἐνῶ τὰ λοιπὰ αὐθόρμητα ὑπὲρ των στα- σιαστῶν ἐκηρύχθησαν;

— 'Ενεκα τῆς ἀνομβρίας ή κατάστασις τῆς ὑ- γείας του τόπου δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη· ὀφείλει λοιπὸν ή δημοτικὴ μας ἀρχὴ να φροντίσῃ ἤδη, ὅτε ἤρρησαν τὰ καύματα, τὸν καθαρισμὸν των δημοσίων ὀχετῶν και των μερῶν ἐκείνων εις ἃ ὑπάρχουν νο- σεραὶ ἀκαθαρσίαι.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

'Ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου και Μήλου Κ. Δανιήλ παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἐν Κυρίῳ τὴν 5 ὥραν τῆς 4 τρέχοντος καταβληθεὶς ἐκ χρο-

νίου πάθους τὸ ὅποϊον πρὸ πολλοῦ ἐβασάνιζε τὸ σῶμά του.

Χίος τὴν Πατρίδα ὁ μακαρίτης, ἐπροχειρίσθη νέος τὴν ἡλικίαν Μητροπολίτης Χίου κατὰ τὸ 1825 ἔτος και διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος ἐν τῇ 'Επαρχίᾳ του μέχρι τῆς κατὰ τὴν 'Ελλην. 'Επανάστασιν κα- ταστροφῆς τῆς, ὅτε μετέβη και διέμενεν ένταῦθα.

Κατὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς 'Ελλ. 'Εκκλησίας τῷ 1833 τῷ ἐδόθη ή 'Επαρχία Καρυστίας εις ήν διε- τέλεσεν μέχρι του 1842, ὅτε διεδέχθη ένταῦθα τὸν ἀποβιώσαντα 'Ανθυμον ὡς Μητροπολίτης Κυκλάδων και ἔκτοτε ὡς τοιοῦτος μέχρι του θανάτου του ἦτον.

'Ο μακαρίτης ἀπελάμβανεν ἀπεριόριστον σέβας και ὑπόληψιν ἐκ μέρους του ποιμνίου του διὰ τὰς εὐαγγελικὰς ἀρετὰς του και ὁ θάνατός του πάντας ἐλύπησεν. 'Αν και 65 περίπου ἔτων ἡλικίας και πάσχων, δὲν ἀπώλεσε μέχρις ἐσχάτων τὴν ἀξιοπρε- πεστάτην στάσιν του και ἅπαντες ἐνθυμοῦνται ζωη- ρῶς τὸ μεγαλεῖον του κατὰ τὰς 'Ιερουργίας και τὴν ἀκρίβειαν ήν ἐτήρει των κανόνων και των 'Εκκλη- σιαστικῶν ἐθίμων.

Τὴν 10 ὥραν Π. Μ. τῆς ἐπιούσης διὰ μεγάλης ἐπισημότητος ἐγένετο ή κηδεία του, προηγηθέντος περί αὐτῆς προγράμματος ἐκ μέρους τῆς Β. Νομαρ- χίας· προεξεῖρχε δὲ τῆς κηδείας ὁ Σ. 'Επίσκοπος Θήρας ἐξ 'Αθηνῶν ἐλθὼν· λόγοι ἐπικηδίοι κατάλ- ληλοι ἐξεφωνήθησαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ και ἐπὶ του τάφου. 'Απαντα τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα και ἀτμόπλοια ἐσημαιοστολίσθησαν θλιβερῶς, ή δὲ ἀγορὰ μας ἔμενε κλειστὴ μέχρις τέλους τῆς κηδείας του.

Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν Σεβασμ. Πάτερ, πρέσβευε δὲ εις τὸν πλάστην και ὑπὲρ ήμῶν!

Ἀριθ. 1061.

Ἐν Νάξῳ
τὴν 17 Ἀπριλίου 1862.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο

ΕΠΑΡΧΟΣ ΝΑΞΟΥ.

Ἐνεργηθείσης ἀπογραφῆς και κατασχέσεως κατὰ τὰς διατάξεις του περί καταδιώξεως των καθυστερούντων Νόμου, ὑπὸ του Ταμίου Νάξου, ἐπὶ των παραποδᾶς τῆς παρουσίας σημειουμένων κινήτων πραγμάτων του Χατζῆ Γεωργίου Δημητρίου, ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον δραχμῶν ἑπτακοσίων ἐξήκοντα ὀκτώ ἀριθμὸς 768 ἐκ λαθρεμπορίου βδελῶν, ἐνεργηθὲν ἐν Πειραιεῖ, συνετεῖχ ἀποφάσεως του ὑπουργεῖου των οικονομικῶν, τῇ αἰτήσει του ἀναφερομένου Ταμίου ἐκ- θέτω αὐτὰ εις πλειστηριασμὸν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

1.) Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, κατὰ τὴν 6 Μαΐου ε. ε. ἡμέρα Κυριακὴ, ἐνώπιον ἐμοῦ και του Δημάρχου Νάξου, εις τὸν συνῆθη των δημοπρασιῶν τόπον, θέλει ἀρχίσει τὴν 10 και τελειώσει τὴν 12 ὥραν πρὸ μεσημβρίας.

2.) Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως, μέχρις οὗ τὸ ὑπουργεῖον των οικονομικῶν εις τὸ ὅποϊον ὑποβληθῶσιν- ται τὰ πρακτικὰ του πλειστηριασμοῦ ἐπιφέρει τὴν ἐγκρισίν του.

3.) Ἡ πρώτη προσφορὰ δοθήσεται εις τὸν τόπον του πλειστηριασμοῦ ὑπὸ του καταδιώκοντος Ταμίου.

4.) Τὰ κηρῖκια δικαιώματα εἶναι εις βάρος του τελευταίου πλειοδότη.

Ἀγνωσμένου δὲ του τόπου τῆς διαμονῆς του ἰδιοκτῆτου των ἐκποιουμένων πραγμάτων, ἵνα γένηται πρὸς αὐτὸν ἄλλως, ή περί τῆς ἐκποιήσεως εἰδοποιήσις, προσκαλῶ αὐτὸν διὰ τῆς παρουσίας να ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν του πλειστηριασμοῦ αὐτοπροσώπως, ή δι' ἀντιπροσώπου του, ἄλλως θέλω προβῆ εις τὴν ἐκποίησιν.

Ἀντίγραφον τῆς παρουσίας τοιχοκολληθήσεται εις τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς πόλεως, και δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐν Ἐρμουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ 'Ἀστὴρ των Κυκλάδων.

Ὁ Ἐπαρχος

Α. Βιτάλης.

Ἀριθμὸς	'Ολογράφως.	Εἶδος.	Μέρος ἐν ᾧ κείται.
1	Μία.	Λέβητος τόνων 2 ⁹ / ₁₀₀ χωρητικότητος κοιλῶν ὀγδοή- κοντα ἀρ. 80, χρώματος λευκοῦ ὀνόματι Εὐτυχία ἀρ. 101	Παράλιον του λιμένος τῆς πόλεως, Νάξου. Ἄπαντα τὰ ἀπέναντι ση- μειούμενα εὐρέθησαν.
4	εἰς	Ἴστός μετὰ τὰ ἐξαρτόμενα αὐτοῦ.	
1	μία	Ἀντένα μετὰ του πανίου τῆς.	
1	ἐν	Κοντάριον ξύλινον.	
2	δύο	Κώπες (κωπία).	
1	εἰς	Οἶαξ (τεμύριον).	
1	μία	Λαβίς οἶακος (διάκη).	
2	δύο	Τεμάχια σχοινοῦ το μὲν λεπτόν ἐξ ὀργίων . . . τὸ δὲ χονδρὸν ἐξ ὀργίων . . .	
13	δέκα τριῶν	Τεμαχίων σιδηρομήγματος χρησιμεύοντα τῇ λέμβῳ ὡς σαβοῦρα.	

Ο επί της πρωτεύουσας του Κωνσταντίνου Παναγιώτου Σταυραδάου Εισηγητής.

Προσκαλεί τους φαινομένους δανειστάς του πρωτεύσαντος Κ. Κ. Ν. Σπουργίτην, Δ. Παπαδάκην, Ν. Γιασεμολαδάν, Γ. Αράγκην, Ε. Ίωάννου και Μ. Δημόπουλον, Δ. Χρυσοβέργην και Σ. Κοντουρούσην κατοίκους Έρμουπόλεως έμπόρους.

Νά έμφανισθώσιν εις τό άκροατήριον του ένταυθα Έμποροδικείου την 14 τρέχοντος μηνός ήμέραν Δευτέραν ώραν 9 π. μ. διά να μάς έγχειρίσωσι τριπλούν κατάλογον του αριθμού των κατ' αυτούς διοριστέων προσωρινών συνδίκων συμφώνως με τάς διατάξεις των άρθρων 476—480 του Έμπορικού Νόμου.

Τό παρόν να τοιχοκολληθῆ εις τάς ένταυθα λέσχας και εις την έφημερίδα Αστήρ των Κυκλάδων προς γνώσιν των δανειστών.

Έρμούπολις την 4 Μαΐου 1862.

Ο Εισηγητής
Ι. Σακδρόραφος.

Ο Γεώργιος Θεοδώρου κάτοικος ένταυθα διά της ύπ' αριθ. 104 της πρώτης Μαΐου 1862 απόφασεως των έν Σύρω Πρωτοδικών διατάχθη να δημοσιεύση περίληψιν της από 2 Απριλίου (ε. ε.) αναφοράς του, δι' ης εξαιτείται την από της συζύγου του Άννης Συνοδινού διαζευξίν του δι' ους λόγους ή προκειμένη αναφορά του αναφέρει.

Αρμόδιος Δικαστικός Κλητήρ έντέλλεται να τοιχοκολληση την παρούσαν εις τά ένταυθα παρά του νόμου οριζόμενα μέρη συμφώνως με τάς διατάξεις του άρθρου 677 της Πολιτικής Δικονομίας και όμοιον αυτής να δημοσιεύση εις την ένταυθα εκδιδόμενην έφημερίδα ο « Αστήρ των Κυκλάδων ».

Έν Έρμουπόλει Σύρου, την 2 Μαΐου 1862.

Ο του Γεωργίου Θεοδώρου δικαστικός αντίκλητος Δικηγόρος
Σ. Α. Μαριδάκης.

Περίληψις αίτήσεως περί διαζεύξεως Νικολάου Γ. Νικολιάδου, κατοίκου Έρμουπόλεως κατά της συζύγου του Λουκίας Ίω. Μαυρίδου κατοίκου επίσης.

Ενώπιον των έν Σύρω Πρωτοδικών.

Ο αίτων διά της από 20 Μαρτίου ε. ε. προς τό Δικαστήριον τουτο αίτήσεως του ήτήσατο την διά ζευξίν του από της ρηθείσης συζύγου του, διά τους έν αυτή τῆ αίτησει αναφερομένους λόγους, τό δε δικαστήριον διά της ύπ' αριθ. 109 απόφασεως του παραδεχθέν τό βάσιμον της αίτήσεως ταύτης, διέταξε την κατά τό άρθρον 677 της Πολιτ. Δικονομίας δημοσιεύσιν και τοιχοκόλλησιν περιλήψεως της αίτήσεως.

Αρμόδιος Δικαστικός Κλητήρ παραγγέλλεται να τοιχοκολληση αντίγραφα της παρούσης κατά τό άρθρον 677 της Πολιτικής Δικονομίας εις τό άκροατήριον των ένταυθα Πρωτοδικών και Έμποροδικών και του Ειρηνοδικείου, προς δε και εις τά συμβολαιογραφεία, και να δημοσιεύση όμοιον αντίγραφον διά της ένταυθα εκδιδόμενης έφημερίδος ο « Αστήρ των Κυκλάδων ».

Έν Έρμουπόλει Σύρου την 5 Μαΐου 1862.

Ο αντίκλητος δικηγόρος του αίτούντος
Α. Δ' Αλεξάνδρου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Η έν Πειραιεί άλευροποιητική Έταιρία υπό την έπωνυμίαν Α. Γ. Δυρουότης και συντροφία λαμβάνει την τιμήν να ειδοποιηση τό κοινόν Έρμουπόλεως ότι συνέστησεν ένταυθα ύποκατάστημα προς πώλησιν άλεύρων κείμενον παρά τῆ πλατεία Όθωνος άντιχρυ της Αστυνομίας. Έν τῷ καταστήματι τούτῳ εισίν εκτεθειμένα προς πώλησιν άλευρια καθαρά άνευ πετρών Ρωσσικού σίτου, και πωλούνται της μέν πρώτης ποιότητος προς λεπτά 80, της δευτέρας 60, της τρίτης 50 και της τετάρτης 45 εκάστη όκά. Όθεν προσελθέτωσαν οι έπιθυμούντες άγορασταί και εύχαριστηθήσονται.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ.

Ο Κλητήρ των έν Σύρω Πρωτοδικών δηλοποιεί ότι,

Κατ' αίτησιν και παραγγελίαν του ένταυθα Δικηγόρου Κ. Νικολάου Θ. Παλαιολόγου δικαστικού αντίκλητου της ένταυθα κατοικούσης Τριανταφυλλιάς Α. Μόσχου πενήσεως και δυνάμει της ύπ' αρ. 427 της 19 Οκτωβρίου 1861 τελεσιδικίου απόφασεως του Πρωτοδικείου Σύρου ως και της από 19 Δεκεμβρίου 1861 έπιταγῆς πληρωμῆς της αυτής Τριανταφυλλιάς Άντ. Μόσχου κοινοποιηθείσης νομίμως μετά της ειρημένης απόφασεως και του από 21 Νοεμβρίου 1861 πρακτικής συνεδριάσεως του Πρωτοδικείου Σύρου προς τους όφειλέτας Χριστόδουλον Άθανασίου Κατάρα και Δημήτριον Κυριάκου Κατάρα κατοίκους Κυδωνιών κληρονόμους του αποβιώσαντος Χριστόφα Κατάρα, έπιταχθέντας ίνα έντός της νομίμου προθεσμίας πληρώσωσι υπό την άνωτέρω ιδιότητά των προς την αυτήν Τριανταφυλλιάν Α. Μόσχου, ο μέν Χριστόδουλος Αθ. Κατάρας δραχμάς 225 τό ήμισυ εκ των δραχμών 450 μετά του τόκου των 100 τον μήνα από 19 Ίανουαρίου 1860 μέχρις εξοφλήσεως και δραχμάς 15 τό ήμισυ εκ των δραχμών 30 δικαστικών εξόδων κατά την ειρημένην απόφασιν, ο δε Δημήτριος Δημήτριος Κυριάκου Κατάρα δρ. 500 μετά του τόκου των 100 τον μήνα από 19 Ίανουαρίου 1860 μέχρις εξοφλήσεως δραχμάς 225 τό ήμισυ εκ των δραχμών 450 μετά του τόκου των 100 τον μήνα από της άνωτέρω έποχῆς (19 Ίανουαρίου 1860) δραχ. 15 τό ήμισυ εκ των δραχμών 30 δικαστικών εξόδων και δραχ. 15 τό τέταρτον των δικαστικών εξόδων κατά την ειρημένην απόφασιν χρέος του αποβιώσαντος Χριστόφα Κατάρα προς την Τριανταφυλλιάν Α. Μόσχου, άλλ' ούτοι οι ειρημένοι Χριστόδουλος και Δημήτριος Κατάρα δεν έπλήρωσαν, διά ταύτα και κατά συνέπειαν άπάντων των άνωτέρω, εκτίθεται εις πλειστηριασμόν έν τῷ δήμῳ τούτῳ της Έρμουπόλεως, έν τῆ πλατεία του ένταυθα Τελωνείου, έξωθεν του καφενείου του Κ. Άνδρέου Κοσμά και ενώπιον του Συμβολαιογράφου Έρμουπόλεως Κ Πέτρου Πολυδώρου, ο ένταυθα έντός της Έρμουπόλεως κατά την θέσιν των δύο άνεμομύλων κείμενος οικόσιος ιδιόκτητος του αποβιώσαντος Χριστόφα Κατάρα, νύν δε των κληρονόμων αυτού Χριστοδούλου Αθ. Κατάρα και Δημητρίου Κ. Κατάρα κατοίκων Κυδωνιών, εκτίθεται λέγω εις πλειστηριασμόν ο ειρημένος οικόσιος των κληρονόμων του αποβιώσαντος Χριστόφα Κατάρα μετά του άέρος και λοιπών δικαιωμάτων του και εκτός του εδάφους του, ως περιγράφεται ακριβέστερον εις την έπισυννημμένην ένταυθα ύπ' αριθ. 1 και από 19 Ίανουαρίου 1860 έκθεσιν συντηρητικής κατασχέσεως του δι-

καστικού κλητήρος Χ. Π. Έλευθερίου, επικυρωθείσαν διά της ειρημένης ύπ' αριθ. 427 απόφασεως ίνα εκ του εκπλειστηριάσματος αυτού του οικόσιου πληρωθῆ τό προς την Τριανταφυλλιάν Α. Μόσχου χρέος των κληρονόμων του Χριστόφα Κατάρα κεφάλαιον, τόκοι και έξοδα ως ειρήται.

Δυνάμει των άρθρων 965 § 1 της Πολιτικής Δικονομίας, ο πλειστηριασμός του ειρημένου οικόσιου αρχεται από σήμερα και θέλει τελειώσῃ δριστικώς την μεσημβρίαν εικοστής του έλευσομένου μηνός Μαΐου ε. ε. ήμέραν Κυριακήν κηρυττομένου του πλειστηριασμού τούτου υπό του δημοσίου κήρυκος την τελευταίαν ταύτην ήμέραν (20 Μαΐου 1862) από την δεκάτην ώραν π. μ. μέχρι της μεσημβρίας της αυτής ήμέρας και της κατακυρώσεως.

Ο άνωτέρω πλειστηριαζόμενος οικόσιος εξετιμήθη εις την κατάσχῃσιν παρά του Δημοπαρέδρου Κ. Δημητρίου Καλημέρη διά δρ. 500.

Πρώτη δε προσφορά προσδιορίζεται διά τον αυτόν οικόσιον ή προσφερθείσα παρά της Τριανταφυλλιάς Α. Μόσχου Δραχ. 300.

Η κατακύρωσις θέλει γείνει εις τον προσφέροντα τά πλείονα και τελευταίον υπερβηματιστήν την τελευταίαν ήμέραν του πλειστηριασμού άφού παρέλθουν και τρία λεπτά της ώρας μετά την τελευταίαν προσφοράν διδομένου του σημείου διά σκηπανίου κατά την διάταξιν του άρθρου 974 της Πολιτικής Δικονομίας.

Η μέν πώλησις γίνεται με μετρητά επί χείρας, ο δε ειρημένος οικόσιος κατακυροῦται άμέσως προς τον άγοραστήν.

Εγένετο ή παρούσα έν Έρμουπόλει της Σύρου σήμερα την δεκάτην έκτην Απριλίου 1862 ήμέραν Δευτέραν Μ. Μ. και ύπεγράφη παρά του ύπορρινομένου Κλητήρος.

Ο Κλητήρ
Θεμιστοκλής Περίδης.
Αριθ. 1.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συντηρητικής Κατασχέσεως. Σήμερα την δεκάτην έννάτην Ίανουαρίου 1860 έν Έρμουπόλει της Σύρου ήμέραν της εβδομάδος Τρίτην ώραν ήμισειαν μ. μ. ο ύπορρινομένος Κλητήρ των ένταυθα Πρωτοδικών Χαράλαμπος Παπῶ Έλευθερίου, κατά συνέπειαν έγγράφου προς έμέ παραγγελίας του ένταυθα Δικηγόρου Κυρίου Νικολάου Θ. Παλαιολόγου δικαστικού αντίκλητου της ένταυθα κατοικούσης Τριανταφυλλιάς συζύγου Άντωνίου Μόσχου πενήσεως και προς εκτέλεσιν της ύπ' αριθ. 365 και από 4 Δεκεμβρίου 1859 πράξεως του Κυρίου Προέδρου των έν Σύρω Πρωτοδικών, τῆ άδεία του Κ. Δημάρχου Έρμουπόλεως κωλυομένου παραλαβών τον Δημαρχικόν Πάρεδρον του Δήμου Έρμουπόλεως Κ. Δημήτριον Καλημέρην κάτοικον ένταυθα μετέβην μετ' αυτού αυτοπροσώπως εις

τον ένταυθα έντός της Έρμουπόλεως κατά την θέσιν των δύο άνεμομύλων κείμενον οικόσιον ιδιόκτητον του αποβιώσαντος Χριστόφα Κατάρα νύν δε των κληρονόμων Χριστοδούλου Άθανασίου Κατάρα και Δημητρίου Κυριάκου Κατάρα κατοίκων Κυδωνιών, και επί παρουσίῃ του τε Δημοπαρέδρου Κ. Δημητρίου Καλημέρη, μη παρόντων των λοιπών διαδίκων ήτοι της πιστωτού και των όφειλετών κληρονόμων κατέσχον συντηρητικώς τον ειρημένον οικόσιον του αποβιώσαντος Χριστόφα Κατάρα μετά του άέρος και λοιπών δικαιωμάτων του και εκτός του εδάφους του τό όποιον άνήκει εις άλλον, προς εξασφάλισιν των κατῶν αυτών κληρονόμων του Χριστόφα Κατάρα αίταιτήσεως της Τριανταφυλλιάς συζύγου Άντωνίου Μόσχου εκ δραχμών 1458 50 0/0 κλπ.

κατέσχον λέγω τον ειρημένον οικόσιον ως ακολούθως, ο οικόσιος ούτος είναι χαμώγιος και άνευ ούδενος χωρίσματος έντός αυτού, είναι δε έκτάσεως μέτρων βασιλικών τετραγωνικών τεκτωνικών 65 περίπου έντός του όποιου ύπάρχει και εις φούρνος, κτισμένος και εις καλήν κατάστασιν, τά τοίχια του οικόσιου τούτου είναι λιθόκτιστα γύρωθεν και στερεά, ή στέη του από καλάμια άνευ ταβανίου και μεξύλα τζάμια και έν τῷ μέσω ένα ήμισυκάταρτον τό δώμα του από χῶμα άνευ ταράτσας επίσης και ή στρόσης του πατώματος κάτω υπό χῶμα, ο οικόσιος ούτος γειτνιάζει προς βοράν τον οικόσιον του Άντωνίου Μαυρουδή, προς άνατολάς και νότον τά κτήματα του Μιχαήλ Μπαρουτάκη και από τά λοιπά μέρη με δρόμους δημοσίους, εξετιμήθη δε παρά του ειρημένου Δημοπαρέδρου Κ. Δημητρίου Καλημέρη διά δραχμάς 500.

Διά συνέταξιν την παρούσαν έκθεσιν την όποιαν άφού άνέγνωσα προς τον Κ. Δημοπληρέτη Δ. Καλημέρην ύπεγράφη παρ' αυτού και έμου.
Ο Δημοπάρεδρος
Α. Καλημέρης.
Ο Κλητήρ
Χ. Π. Έλευθερίου.
Αριθ. 20.

Α'. Δηλοποιήσις πλειστηριασμού. Ο Κλητήρ των έν Σύρω Πρωτοδικών Θεοδόσιος Άντωνιάδης δηλοποιεί ότι, Προς εκτέλεσιν του ύπ' αριθ. μου 15501 της 27 Μαΐου του έτους 1859 εκτελεστού συμβολαίου γενομένου ενώπιον του συμβολαιογράφου Έρμουπόλεως Κ. Άγγελίδου, μεταξύ των Ίωάννου Καράλη και Άναργύρου Μαυριδερού δι' ου όμολογεί ο Άναργύρος Μαυριδερός ότι έδανείσθη παρά του Ίωάννου Καράλη δραχμάς μετρητάς άγοραίας έπτακοσίας και ύπόσχεται να τῶ τάς αποδώσῃ μετά έν έτος έντόκως 12 0/0 από της 27 Μαΐου (Έπεται συνέχ. και Δικασ. Παράρτημα)